

USTAWA

z dnia 20 października 1994 r.

o specjalnych strefach ekonomicznych.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady i tryb ustanawiania specjalnych stref ekonomicznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzania takimi strefami oraz szczególne zasady i warunki prowadzenia na ich terenie działalności gospodarczej.

Art. 2. Specjalną strefą ekonomiczną, zwaną dalej „strefą”, jest wyodrębniona zgodnie z przepisami ustawy, niezamieszkała część terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na której terenie może być prowadzona działalność gospodarcza na zasadach określonych ustawą.

Art. 3. Strefa może być ustanowiona w celu przyspieszenia rozwoju gospodarczego części terytorium kraju, w szczególności przez:

- 1) rozwój określonych dziedzin działalności gospodarczej,
- 2) rozwój nowych rozwiązań technicznych i technologicznych oraz ich wykorzystanie w gospodarce narodowej,
- 3) rozwój eksportu,
- 4) zwiększenie konkurencyjności wytwarzanych wyrobów i świadczonych usług,
- 5) zagospodarowanie istniejącego majątku przemysłowego i infrastruktury gospodarczej,
- 6) tworzenie nowych miejsc pracy,
- 7) zagospodarowanie nie wykorzystanych zasobów naturalnych z zachowaniem zasad równowagi ekologicznej.

Rozdział 2

Ustanawianie stref

Art. 4. 1. Rada Ministrów, na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu, ustanawia strefę w drodze rozporządzenia.

2. Minister Przemysłu i Handlu przedstawia wniosek, o którym mowa w ust. 1, po uzyskaniu opinii wojewody oraz zgody rady gminy (rad gmin) właściwej (właściwych) ze względu na położenie strefy.

3. Minister Przemysłu i Handlu dołącza do wniosku, o którym mowa w ust. 1, założenia planu rozwoju strefy określonego w art. 9, obejmujące w szczególności analizę przewidywanych skutków społecznych i ekonomicznych ustanowienia strefy.

4. Rozporządzenie w sprawie ustanowienia strefy określa:

- 1) nazwę, teren i granice strefy,
- 2) zakres przedmiotowy działalności gospodarczej, która może być prowadzona na terenie strefy, albo dziedziny działalności gospodarczej, której prowadzenie na terenie strefy jest wyłączone,
- 3) zarządzającego strefą, zwanego dalej „zarządzającym”,
- 4) okres, na jaki ustanawia się strefę,
- 5) zwolnienia i preferencje dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na terenie strefy na zasadach określonych w art. 12.

5. Minister Przemysłu i Handlu, na wniosek właściwego wojewody, może zlecić mu przygotowanie wniosku, o którym mowa w ust. 1.

Art. 5. 1. Strefa może być ustanowiona, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, wyłącznie na gruntach stanowiących własność zarządzającego, Skarbu Państwa albo gminy (gmin), związku komunalnego lub będących w użytkowaniu wieczystym zarządzającego.

2. Strefa może być ustanowiona także, jeżeli nabycie przez zarządzającego prawa do gruntów, o którym mowa w ust. 1, wynika z umowy zobowiązującej, która przewiduje ustanowienie strefy jako jedyny warunek nabycia.

3. W przypadkach uzasadnionych ważnymi względami gospodarczymi część strefy może obejmować grunty stanowiące własność:

- 1) Skarbu Państwa, których użytkownikiem wieczystym jest osoba inna niż zarządzający — za zgodą użytkownika wieczystego,

- 2) osób innych niż Skarb Państwa, gmina (związek komunalny) i zarządzający — za zgodą właściciela.

Rozdział 3

Zarządzanie strefą, zwolnienia podatkowe i preferencje

Art. 6. Zarządzającym może być wyłącznie spółka akcyjna lub spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, w stosunku do której Skarb Państwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, oraz jest uprawniony do powoływania i odwoływania większości członków jej zarządu i rady nadzorczej.

Art. 7. 1. Minister Przemysłu i Handlu reprezentuje Skarb Państwa w zakresie jego praw i obowiązków jako akcjonariusza (wspólnika) spółki będącej zarządzającym oraz spółki tworzonej przez Skarb Państwa lub z udziałem Skarbu Państwa w celu ustanowienia jej zarządzającym.

2. Minister Przemysłu i Handlu, jako organ reprezentujący Skarb Państwa, zapewnia udział osoby wyznaczonej przez wojewodę oraz osoby wyznaczonej przez radę gminy (jeżeli osoba taka została wyznaczona), właściwych ze względu na położenie strefy, w radzie nadzorczej spółki będącej zarządzającym strefą. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym może zostać powołana osoba wskazana przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą na terenie strefy. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym nie może być powołana osoba, która jest członkiem władz lub pracownikiem podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą na terenie strefy lub pozostaje w związku gospodarczym z takim podmiotem.

Art. 8. 1. Do zadań zarządzającego należy prowadzenie — zgodnie z planem rozwoju strefy określonym w art. 9, regulaminem strefy, o którym mowa w art. 10, oraz przepisami prawa — działań zmierzających do rozwoju działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy, a w szczególności:

- 1) umożliwianie, na podstawie umowy, podmiotom gospodarczym prowadzącym działalność na terenie strefy używania i korzystania ze składników mienia położonych na obszarze strefy, których zarządzający jest właścicielem lub posiadaczem zależnym,
- 2) gospodarowanie w sposób ułatwiający prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy urządzeniami infrastruktury gospodarczej i technicznej oraz innymi składnikami mienia, których zarządzający jest właścicielem lub posiadaczem zależnym,
- 3) świadczenie, na podstawie umowy, podmiotom gospodarczym prowadzącym działalność na obszarze strefy usług oraz tworzenie warunków do świadczenia usług przez osoby trzecie,
- 4) prowadzenie działań promujących podejmowanie działalności gospodarczej w strefie.

2. Zarządzający może zbywać przysługujące mu prawo własności nieruchomości i użytkowania wieczystego gruntów położonych na terenie strefy, jeżeli jest to zgodne z planem rozwoju strefy, o którym mowa w art. 9. Zarządzającemu służy prawo pierwokupu w zakresie prawa własności i użytkowania wieczystego położonych na obszarze strefy nieruchomości.

3. Zarządzający może zlecać osobom trzecim wykonanie niektórych zadań, o których mowa w ust. 1. Zlecenie wykonania powinno odbywać się przede wszystkim w drodze przetargu.

Art. 9. 1. Minister Przemysłu i Handlu, w drodze rozporządzenia, ustala plan rozwoju strefy.

2. Plan rozwoju strefy określa w szczególności cele ustanowienia strefy oraz działania, środki techniczne i organizacyjne służące osiągnięciu tych celów, obowiązki zarządzającego dotyczące działań zmierzających do osiągnięcia celów ustanowienia strefy i terminy wykonania tych obowiązków.

3. Plan rozwoju strefy uwzględnia postanowienia właściwych planów zagospodarowania przestrzennego i powinien być zgodny z założeniami, o których mowa w art. 4 ust. 3.

Art. 10. 1. Sposób wykonywania zarządu strefą przez zarządzającego określa regulamin strefy.

2. Regulamin strefy wydaje zarządzający. Wydanie oraz zmiana regulaminu strefy wymaga zatwierdzenia przez Ministra Przemysłu i Handlu.

3. Zarządzający doręcza regulamin strefy podmiotom gospodarczym prowadzącym działalność na terenie strefy przy zawarciu umów, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 i 3, a także podaje regulamin do wiadomości publicznej.

Art. 11. 1. Podmioty gospodarcze prowadzące działalność na terenie strefy mogą powołać radę strefy.

2. Rada strefy może przedstawiać opinie i wnioski w sprawach dotyczących prowadzenia działalności na terenie strefy i jej rozwoju.

3. Organizację i tryb działania rady strefy określa opracowany i uchwalony przez radę regulamin.

Art. 12. 1. Dochody uzyskane z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przez osoby prawne oraz osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą mogą być, w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, całkowicie zwolnione odpowiednio od podatku dochodowego od osób prawnych i podatku dochodowego od osób fizycznych w okresie równym połowie okresu, na jaki ustanowiona została strefa.

2. Dochody, o których mowa w ust. 1, uzyskane w latach podatkowych następujących po roku podatkowym, w którym zgodnie z ust. 1 wygasło całkowite zwolnienie od podatku dochodowego, mogą być, w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, zwolnione od podatku dochodowego w pozostałym okresie, na jaki ustanowiona została strefa, w części nie przekraczającej 50% takich dochodów.

3. Wydatki inwestycyjne nie dotyczące nabycia środków trwałych, związane bezpośrednio z działalnością gospodarczą prowadzoną na terenie strefy na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, ponoszone przez podmioty gospodarcze, które nie mają prawa do zwolnienia od podatku dochodowego, o którym mowa w ust. 1 lub 2, mogą być zaliczane w pełnej wysokości do kosztów uzyskania przychodów w roku podatkowym, w którym zostały poniesione.

4. Stawki amortyzacji środków trwałych służących do prowadzenia działalności gospodarczej na terenie strefy na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, mogą być podwyższone przez podmioty gospodarcze, które nie mają prawa do zwolnienia od podatku dochodowego, o którym mowa w ust. 1 lub 2.

5. Rada Ministrów w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 4 ust. 1, ustala:

- 1) przedmiot działalności gospodarczej, której prowadzenie uprawnia do zwolnień od podatku dochodowego, o których mowa w ust. 1 i 2, wysokość tych zwolnień, czas ich obowiązywania oraz warunki, od których spełnienia przez podmiot gospodarczy uzależnione jest prawo do tych zwolnień,
- 2) przedmiot działalności gospodarczej, której prowadzenie uprawnia do preferencji w zakresie podatku dochodowego, o których mowa w ust. 3 i 4, czas ich obowiązywania oraz wysokość współczynników mających zastosowanie do podwyższenia stawek amortyzacji, o którym mowa w ust. 4, a także może ustalić warunki, od których spełnienia przez podmiot gospodarczy uzależnione jest prawo do tych preferencji.

6. Warunki, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, mogą dotyczyć w szczególności:

- 1) zatrudnienia przy prowadzeniu działalności gospodarczej na terenie strefy określonej minimalnej liczby pracowników i utrzymania co najmniej takiego poziomu zatrudnienia przez określony czas,
- 2) dokonania przez podmiot gospodarczy trwałej inwestycji o charakterze produkcyjnym na terenie strefy o wartości przewyższającej określoną kwotę,
- 3) osiągnięcia przez podmiot gospodarczy określonej minimalnej wielkości przychodów ze sprzedaży wyrobów wytworzonych lub usług świadczonych na terenie strefy i utrzymania co najmniej takiej wielkości przez określony czas,
- 4) osiągnięcia przez podmiot gospodarczy określonej minimalnej wielkości przychodów z eksportu wyrobów wytworzonych na terenie strefy lub usług świadczonych na eksport i utrzymania co najmniej takiej wielkości przez określony czas.

7. Przedmiot działalności gospodarczej, której prowadzenie uprawnia do zwolnień od podatku, o których mowa w ust. 1 i 2, lub preferencji podatkowych, o których mowa w ust. 3 i 4, nie może obejmować wydobywania kopalín.

Art. 13. Zwolnienia i preferencje ustalone przez Radę Ministrów na zasadach określonych w art. 12 nie mogą być pogorszone, z zastrzeżeniem art. 19, w okresie, na który ustanowiono strefę.

Art. 14. Podmioty gospodarcze uprawnione do zwolnienia od podatku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lub 2, albo do preferencji podatkowych, o których mowa w art. 12 ust. 3 i 4, składają deklaracje o wysokości dochodu osiągniętego od początku roku oraz zeznania o wysokości dochodu w roku podatkowym, określone przepisami o podatku dochodowym od osób prawnych lub o podatku dochodowym od osób fizycznych, wykazujące oddzielnie, według odrębnego wzoru, wysokość dochodu uzyskanego z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy.

Art. 15. 1. Na wniosek zarządzającego kierownik rejonowego urzędu rządowej administracji ogólnej właściwego ze względu na położenie strefy może, za zgodą wojewody, powierzyć zarządzającemu prowadzenie, w tym wydawanie decyzji administracyjnych w pierwszej instancji, następujących spraw z zakresu prawa budowlanego dotyczących terenu strefy: wydawanie decyzji o pozwoleniu na budowę, przenoszenie pozwolenia na budowę na inną osobę, orzekanie o utracie ważności pozwolenia na budowę, przyjmowanie zawiadomień o zakończeniu budowy, wydawanie pozwoleń na użytkowanie obiektu budowlanego, udzielanie pozwoleń na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, nakazanie przeprowadzenia kontroli obiektu budowlanego i żądanie przedstawienia ekspertyzy stanu technicznego obiektu budowlanego.

2. Na wniosek zarządzającego rada gminy właściwej ze względu na położenie strefy może upoważnić zarządzającego do wydawania decyzji w sprawach ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dotyczących terenów położonych w strefie.

Rozdział 4

Zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy

Art. 16. 1. Prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy, z zastrzeżeniem ust. 2, wymaga zezwolenia, zwanego dalej „zezwoleniem”.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w art. 4 ust. 1, może określać przedmiot lub zakres działalności gospodarczej, której prowadzenie na terenie strefy nie wymaga zezwolenia.

3. Jeżeli podjęcie działalności gospodarczej, z mocy odrębnych przepisów, wymaga koncesji lub innego zezwolenia, zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, udziela się po uzyskaniu przez podmiot gospodarczy koncesji lub innego zezwolenia.

4. Minister Przemysłu i Handlu udziela, cofa i zmienia zezwolenie. Cofnięcie i zmiana zezwolenia następuje na warunkach określonych w art. 19.

5. Do postępowania w sprawie udzielania, cofania i zmiany zezwolenia stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące koncesjonowania działalności gospodarczej, ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.

6. Minister Przemysłu i Handlu zasięga opinii zarządzającego przed wydaniem decyzji w sprawie udzielenia, odmowy udzielenia, cofnięcia lub zmiany zezwolenia.

7. Zezwolenie może być udzielone, jeżeli:

- 1) przedmiot działalności gospodarczej, która ma być prowadzona na terenie strefy przez podmiot gospodarczy ubiegający się o zezwolenie, jest zgodny z przedmiotem działalności gospodarczej, która może być prowadzona na terenie strefy, określonym w rozporządzeniu w sprawie ustanowienia strefy,
- 2) na terenie strefy istnieją warunki do prowadzenia działalności, którą zamierza podjąć podmiot gospodarczy ubiegający się o zezwolenie, w szczególności zakres zamierzonej działalności jest zgodny z planem rozwoju strefy, o którym mowa w art. 9, i zarządzający strefą

dysponuje wolnymi terenami, obiektami lub pomieszczeniami, które są niezbędne do prowadzenia działalności przez podmiot ubiegający się o zezwolenie,

- 3) podjęcie działalności na terenie strefy jest uzasadnione stopniem przyczynienia się zamierzonej działalności do osiągnięcia celów określonych w planie rozwoju strefy, o którym mowa w art. 9.

8. Zezwolenie określa przedmiot oraz warunki działalności gospodarczej, która ma być prowadzona przez podmiot gospodarczy na terenie strefy, i termin, w ciągu którego podmiot gospodarczy jest zobowiązany do rozpoczęcia na terenie strefy działalności określonej w zezwoleniu.

9. Zezwolenia udziela się na czas oznaczony.

10. Zezwolenie stanowi podstawę do korzystania przez podmiot gospodarczy ze zwolnień od podatku lub preferencji podatkowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 12 ust. 5.

Art. 17. 1. Ustalenie podmiotów gospodarczych, które uzyskają zezwolenie, następuje w drodze przetargu lub rokowań podjętych na podstawie publicznego zaproszenia. Sposób przeprowadzenia, zasady i warunki przetargu lub rokowań, a także kryteria oceny zamierzeń co do przedsięwzięć gospodarczych, które mają być podjęte przez podmioty gospodarcze na terenie strefy, ustala Minister Przemysłu i Handlu w drodze zarządzenia, odrębnie w odniesieniu do każdej strefy. Warunki i kryteria oceny uwzględniają w szczególności stopień, w jakim wielkość, przedmiot i charakter ekonomiczny planowanych przez podmiot gospodarczy przedsięwzięć gospodarczych na terenie strefy i warunków ich realizacji przyczyni się do osiągnięcia celów ustanowienia strefy określonych w planie rozwoju strefy.

2. W przypadku uzasadnionym ważnym interesem gospodarki lub charakterem działalności gospodarczej na terenie strefy, Minister Przemysłu i Handlu może odstąpić od przeprowadzenia przetargu i rokowań. W przypadku odstąpienia od przeprowadzenia przetargu i rokowań nie stosuje się przepisu art. 20 ust. 1 w części dotyczącej powierzenia zarządzającemu udzielania zezwoleń.

3. Do przystąpienia do przetargu lub rokowań, o których mowa w ust. 1, nie jest wymagane uprzednie uzyskanie koncesji lub innego zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 3. Podmiot gospodarczy przystępujący do przetargu lub rokowań przedstawia promesę koncesji lub zezwolenia.

Art. 18. Minister Przemysłu i Handlu wykonuje kontrolę działalności gospodarczej podmiotu, który uzyskał zezwolenie, w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o koncesjonowaniu działalności gospodarczej. Ustawa nie narusza określonych przepisami uprawnień właściwych organów państwa do kontroli działalności podmiotów gospodarczych.

Art. 19. 1. Zezwolenie wygasa, jeżeli podmiot gospodarczy, w terminie określonym w zezwoleniu, nie podjął na terenie strefy działalności gospodarczej określonej w zezwoleniu.

2. Zezwolenie może być cofnięte albo jego zakres lub przedmiot działalności określony w zezwoleniu może zostać ograniczony, jeżeli podmiot gospodarczy:

- 1) zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej na obszarze strefy lub
- 2) naruszył przepisy prawa dewizowego, przepisy prawa celnego albo przepisy dotyczące zobowiązań podatkowych, lub
- 3) utracił, na skutek cofnięcia albo zmiany, koncesję lub inne zezwolenie wymagane z mocy odrębnych przepisów do podjęcia działalności gospodarczej, która jest prowadzona na terenie strefy, lub
- 4) rażąco uchybił warunkom określonym w zezwoleniu, lub
- 5) nie usunął uchybień stwierdzonych w toku kontroli, o której mowa w art. 18, w terminie wyznaczonym w wezwaniu Ministra Przemysłu i Handlu do ich usunięcia.

3. W razie cofnięcia zezwolenia podmiot gospodarczy traci prawo do zwolnień i preferencji, o których mowa w art. 12 ust. 1—4, i jest zobowiązany do zapłaty, odpowiednio, podatku dochodowego od osób prawnych lub podatku dochodowego od osób fizycznych objętego takimi zwolnieniami i preferencjami za okres od powstania okoliczności będącej podstawą cofnięcia zezwolenia.

Art. 20. 1. Minister Przemysłu i Handlu może, w drodze zarządzenia, powierzyć zarządzającemu udzielanie, w jego imieniu, zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy oraz wykonywanie bieżącej kontroli działalności podmiotów gospodarczych, a także ustalić zakres tej kontroli.

2. W przypadku powierzenia zarządzającemu wykonania bieżącej kontroli, o której mowa w ust. 1, jest on upoważniony do dokonywania czynności kontrolnych przewidzianych dla organu koncesyjnego w przepisach o koncesjonowaniu działalności gospodarczej w zakresie ustalonym w zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1.

3. Zarządzający niezwłocznie zawiadamia Ministra Przemysłu i Handlu o powstaniu okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 2, i może występować do Ministra Przemysłu i Handlu z wnioskiem o cofnięcie zezwolenia, ograniczenie jego zakresu lub przedmiotu działalności określonego w zezwoleniu.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 21. W ustawie z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. U. z 1933 r. Nr 24, poz. 202, z 1988 r. Nr 41, poz. 325 i z 1990 r. Nr 79, poz. 466) dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Decyzję w sprawie zezwolenia na nabycie nieruchomości położonej na terenie specjalnej strefy ekonomicznej, ustanowionej na podstawie odrębnych przepisów, wydaje się w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku przez stronę.”

Art. 22. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114, z 1981 r. Nr 24, poz. 124, z 1982 r. Nr 16, poz. 125, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1984 r. Nr 54, poz. 275, z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 23,

poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135 i Nr 41, poz. 324, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 72, poz. 422 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 75, poz. 332 i Nr 91, poz. 408 oraz z 1992 r. Nr 24, poz. 101) po art. 60¹ dodaje się art. 60² w brzmieniu:

„Art. 60². Kto prowadzi działalność gospodarczą na terenie specjalnej strefy ekonomicznej bez wymaganego zezwolenia,
podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.”

Art. 23. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 9, poz. 31, Nr 101, poz. 444 i z 1992 r. Nr 21, poz. 86) w art. 7 w ust. 1 dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) grunty, budowle i budynki położone na terenie specjalnej strefy ekonomicznej, których właścicielem lub użytkownikiem wieczystym jest zarządzający strefą lub które służą do prowadzenia, na podstawie zezwolenia, działalności gospodarczej na terenie strefy.”

Art. 24. 1. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1, Minister Przemysłu i Handlu przejmuje czynności i uprawnienia w stosunku do spółki ustanowionej zarządzającym, wykonywane przed tym dniem w imieniu Skarbu Państwa przez inny organ administracji państwowej, z tym że o udostępnieniu akcji lub udziałów należących do Skarbu Państwa takiej spółki powstałej z przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego na podstawie ustawy z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 51, poz. 298 i Nr 85, poz. 498 oraz z 1991 r. Nr 60, poz. 253 i Nr 111, poz. 480) postanawia Minister Przekształceń Własnościowych na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu.

2. Do powstałej na podstawie ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych spółki będącej zarządzającym nie stosuje się art. 17, art. 19 ust. 1 zdanie drugie, art. 23 ust. 1—3, art. 24, 28 i 29 ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych.

3. Organ administracji rządowej właściwy w sprawach gospodarki gruntami w odniesieniu do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa lub zarząd gminy w odniesieniu do gruntów stanowiących własność gminy może wnieść do spółki będącej zarządzającym prawo własności gruntów, których użytkownikiem wieczystym jest ta spółka, lub gruntów, które pozostawały w użytkowaniu wieczystym przedsiębiorstwa państwowego likwidowanego w celu wniesienia przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części mienia przedsiębiorstwa do spółki. Wniesienie prawa własności gruntów, które pozostawały w użytkowaniu wieczystym likwidowanego przedsiębiorstwa państwowego, następuje w porozumieniu z organem założycielskim przedsiębiorstwa. W przypadkach określonych w niniejszym ustępie prawo użytkowania wieczystego wygasa z chwilą wniesienia prawa własności gruntu do spółki będącej zarządzającym. Minister Przemysłu i Handlu reprezentuje Skarb Państwa w spółce będącej zarządzającym w zakresie praw z akcji (udziałów) objętych przez Skarb Państwa w zamian za prawo własności gruntu wniesione w sposób określony w niniejszym ustępie.

Art. 25. 1. Zarządzający jest zwolniony od opłaty skarbowej oraz opłat sądowych z tytułu nabycia lub zbycia praw do nieruchomości położonych na terenie strefy.

2. Rada Ministrów w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 4 ust. 1, może zwolnić od podatku dochodowego od osób prawnych dochody zarządzającego w części wydatkowanej w roku podatkowym lub roku po nim następującym na cele rozwoju strefy, w tym na nabycie przez zarządzającego nieruchomości lub innych rzeczy służących do prowadzenia działalności gospodarczej na terenie strefy oraz modernizację i rozbudowę infrastruktury gospodarczej i technicznej na terenie strefy.

Art. 26. Rada Ministrów przedstawia Sejmowi informację o realizacji ustawy, wraz ze sprawozdaniem z wykonania budżetu.

Art. 27. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu art. 15, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*